

[Willesen.]

med alle aandelige Bevægelser af enhver Art: der er et vist Sisufusarbejde ved enhver aandelig Bevægelse i den Forstand, at man aldrig naar saa vidt med Problemernes Løsning, at man har Garanti for, at de ikke melder sig igen. Saa vidt kan man aldrig naa paa denne Jord; det maa man nu en Gang tage med som det aandelige Livs Arbejdsvilkaar, og dette gælder Afholdsbevægelsen og Ædruelighedsarbejdet som ethvert andet aandeligt Arbejde.

Men videre sagde det ærede Medlem Hr. Olufson, at der var en beklagelig Tilbagegang i Ungdommens Standpunkt overfor Alkoholen, og det maa jeg give ham Ret i, det har jeg desværre ogsaa haft Lejlighed til at konstatere adskillige Gange, og jeg maa betone, hvad jeg ogsaa sagde i min Tale i Gaar, at ogsaa vi mener, at en Beskyttelseslovgivning for Ungdommen er paa sin Plads.

Det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen oplæste f. Eks. en Henvendelse fra Beboere paa Vardekanten til den derværende Politimester om Beskyttelse ikke mindst for de purunge paa Sessionsdage og Skiftedage, og der er sikkert her et Omraade, hvor en Beskyttelseslovgivning for umyndige kan være paa sin Plads. Der er heller ingen Tvivl om, at den Aldersgrænse, 18 Aar, som man har sat som Grænse for, hvem det er tilladt at udskænke Spiritus til paa offentlige Steder, i mange Tilfælde viser sig at være for lav. Myndigheden indtræder jo ifølge Dansk Lov først med 21 Aars Alderen; og saa længe Folk ikke er fuldmyndige, maa de finde sig i at være underkastede det Formynderskab, som ogsaa Lovgivningsmagten har baade Ret og Pligt til at udøve overfor umyndige.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger hævdede, at det Standpunkt, jeg her har indtaget, som Afholdsmand, men mod Forbud, ikke havde mange Tilhængere indenfor Afholdsbevægelsen. Nogle har det dog; det har jeg allerede haft Lejlighed til at erfare siden i Gaar, idet mit Standpunkt har fundet Tilslutning blandt organiserede Afholdsfolk baade indenfor og udenfor denne Sal, og det netop ud fra den Overbevisning, at man ved at forcere en Lovgivning som den foreslaaede igennem i Virkeligheden vilde forløtte sig paa Opgaven, og det vilde medføre Tilbageslag for Ædruelighedsarbejdet.

At det ikke gaar saa særlig godt med Forbudet i Amerika, saa jeg for Resten et ejendommeligt Vidnesbyrd om i et Blad, som jeg vil henvise specielt det ærede Medlem Hr. Fibiger og for øvrigt alle interesserede Medlemmer til, nemlig „Thisted

Amtstidende“ for 11. Februar, hvor en Dansk-Amerikaner i Anledning af en Forbudsartikel, der skal have staaet i Bladet, kommer med en meget skarp Protest mod Forestillingerne om de gyldne Tilstande, som Forbudet skulde have skabt i Amerika, og det fremgaar, synes jeg, af hele Artiklens Form, at den netop er Udtryk for en ædruelig Mands Sorg og Harme over at se, hvorledes Ungdommen under Forbudets Ægide skejer ud.

Naar derimod bl. a. det ærede Medlem Hr. Fibiger var inde paa de gunstige Resultater, der var naaet ved det, man kalder et Slags frivilligt Kommuneforbud, at man f. Eks. har opkøbt Kroer og deslige og omdannet dem til Missionshoteller, K. F. U. M. eller Afholdshjem, saa kan jeg give det ærede Medlem min fuldeste Tilslutning. Jeg har selv haft Lejlighed til at se noget saadant praktiseret og at se de gavnlige Virkninger deraf. I det hele taget har jeg den Tro, at hvad en Befolkning frivilligt udretter baade paa den ene og den anden Maade, har den største Varighed og den bedste Indflydelse; thi det er nu en Gang saaledes, at selve *Forbudet* har en Tendens til at ægge Trodsen frem og drive den til at slaa ud i Tøjlesløshed.

Jeg vil ogsaa gerne understrege, at vi maa se saaledes paa det, at Udsalgsbevillinger maa rangere sammen med Udskænkingsbevillinger, og at der maa være Adgang for Kommunens Beboere til at drage saavel dem, der har Udsalg af Spiritus, som dem, der har Udskænkning, til Ansvar, der ved at Kommunens Beboere efter Bevillingstidens Udløb har Adgang til at afgøre, om de efter den Maade, hvorpaa Bevillingen er blevet brugt eller misbrugt i den forløbne Tid, ønsker Bevillingsperioden forlænget.

Jeg glæder mig over den Antydning af et Forslag om en skærpet Ansvarslovgivning paa dette Omraade, som det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen kom med, en langt skarpere Lovgivning for Drukkenskabsforseelser. Det skulde glæde mig, om dette ikke blot blev en Antydning, men praktisk blev omsat i Lovforslag, og jeg kan forsikre, at enhver Lovgivning, der tager Sigte paa at skærpe Ansvaret ogsaa paa dette Punkt, skal faa vor fulde Tilslutning, thi, som jeg betoned i Gaar, det er netop efter den Linie, vi skal gaa frem.

Hvad angaar Overbevillingsnævnet, saa er det jo en Institution af temmelig tvivlsom Karakter, der tillader sig paa den Maade at bestemme overfor Kommunalbestyrelserne, hvad der maa ske, og hvad